

РЕШЕНИЕ

№ 2369

гр. София, 02.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в
публично заседание на 29.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6323** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето (ЗЗ).

Образувано е по подадена жалба от РУСО – К., чрез Директора Г. С. Ш. срещу Експертно решение № 0225 от 15.06.2009 г. на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК), с което е отменено ЕР № 0387 от 08.02.2007 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ [фирма] – К. и са потвърдени болнични листове № № 8876218 от 25.08.2004 г., 8882338 от 26.07.2004 г., 8882324 от 28.06.2004 г., 8883197 от 27.05.2004 г., 8883170 от 27.04.2004 г., 8883154 от 30.03.2004 г., 9478888 от 02.03.2004 г., 9478838 от 02.02.2004 г., 9478802 от 05.01.2004 г., 9201983 от 08.12.2003 г., 9293339 от 07.11.2003 г. и 7413290 от 10.10.2003 г. /л. 79 – л. 90/, издадени от хирургична ЛКК при ДКЦ-И-К., ЛКК I ХО при МБАЛ [фирма], ЛКК 0641 при ОДОЗСС-П. ЕООД и обща и хирургична ЛКК при МЦ [фирма] - К. на лицето В. В. Г. от [населено място].

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Поддържа се тезата, че при издаването му НЕЛК не се е съобразила с наличните доказателства и е потвърдила болнични листове за временна неработоспособност на основание заболяване, по което е постановена трайна неработоспособност в нарушение на чл. 12, ал. 6 от НМЕР /отм./ На лицето бил определен по-голям процент трайна неработоспособност и същевременно след това периодично се удължавала временната неработоспособност за същото заболяване.

Установяването от страна на ТЕЛК - К., че лицето е в състояние, при което, поради хронично нетравматично увреждане е с ограничена работоспособност във връзка с траен функционален дефицит на определен орган, правело немислимо издаването на какъвто и да е друг документ, определящ временна неработоспособност, включително и болничен лист за такова заболяване. Моли съда да отмени обжалваното решение № 0225 / 15.06.2009 г., постановено от НЕЛК по хирургични болести в състав д-р А. А., д-р Н. П., д-р Б. К., д-р С. Д. като неправилно и незаконосъобразно и да постанови ново решение, с което да отмени горесцитираните болнични листове като издадени в нарушение на нормативните изисквания.

Ответникът, чрез упълномощен процесуален представител, взема подробно становище за неоснователност на жалбата и моли съда да я остави без уважение по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна В. В. Г. взема писмено становище за неоснователност на разглежданата жалба и моли съда да я остави без уважение.

Заинтересованите страни П. Т. П., Г. С. С., С. В. Л. и Ц. В. А. – редовно призовани, не се явяват и не вземат становище по жалбата.

Съдът, като прецени допустимостта и основателността на жалбата, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

При извършената в изпълнение на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК служебна проверка за законосъобразност, съдът констатира, че оспореният административен акт е постановен от компетентен по смисъла на чл. 103, ал. 3 от Закона за здравето във връзка с чл. 3, ал. 2 от Наредбата за медицинската експертиза на работоспособността (отм.) административен орган и в установената от чл. 59, ал. 2 от АПК форма.

Заинтересованите страни П. П., Г. С., С. Л. и Ц. А., всичките от [населено място], действайки като орган на медицинската експертиза на временната работоспособност, а именно ЛКК, са издали болнични листа с №№ 8882338, 8882324, 8883197, 8883170 и 8883154, като продължение на болнични листове с №№ 8876218, 94778888, 94788838, 9478802, 9201983, 9293339 и 7413290.

Посочените болнични листове са били оспорени от експерт по ЕВН при РУСО, [населено място] с жалба изх. № 01-00-4549/25.05.2006 г. (л. 126). По данни предоставени от ТЕЛК К. с писмо вх. № 2169/27.01.2012 г., тази жалба не е получена в ТЕЛК. Въпреки указанията на съда, РУСО К. не представи по делото доказателства за датата на подаване на жалбата. ТЕЛК К. се е произнесъл въз основа на писмо вх. № 66/09.10.2006 г. на директора на РУСО К.. По оспорването е постановено ЕР на ТЕЛК № 0387 от зас. 020 от 08.02.2007 г. За да отмени посочените болнични листове ТЕЛК е приела, че същите са издадени в нарушение на чл.12, т.6 от НЕР. Процесното експертно решение на НЕЛК е издадено по повод постъпила жалби от д-р Ц. В. А. и д-р С. В. Л. – вх. № 225ж/21.09.2007 г.; жалба от д-р П. Т. П. № 226/21.09.2007 г. и жалба от д-р П. Т. П., д-р Г. С. С. и д-р Д. вх. № 227ж/24.09.2007 г., всички от [населено място] срещу ЕР № 0387 от 08.02.2007 г. на ТЕЛК за общи заболявания при МБАЛ [фирма] – К., с което са отменени болнични листове, издадени от тях в качеството им на членове на ЛКК. По жалбите е постановен отказ за образуване на административно производство изх. № I-260/21.01.2008 г., издаден от специализиран състав на НЕЛК. Този отказ е обжалван от д-р Ц. В. А., д-р С. В. Л., д-р П. Т. П. и д-р Г. С. С.. По така подадените

жалби е образувано адм.д. № 1946/2008 г. по описа на АССГ, II отд., 37 състав. С Определение от 22.10.2008 г. по посоченото дело в производство по чл. 88, ал.3 от АПК, съдът е отменил отказа на НЕЛК да образува административно производство по подадената жалба срещу горесцитираното ЕР на ТЕЛК и преписката е върната на специализирания състав на НЕЛК по хирургични болести за продължаване на административното производство. В мотивите на това определение, което е окончателно, е прието, че са оспорени болничните листа с №№ 8882338, 8882324, 8883197, 8883170 и 8883154, 8876218, 9478888, 9478838, 9478802, 9201983, 9293339 и 7413290 за временна неработоспособност на В. Г., и преписката е върната на специализирания състав на НЕЛК по хирургични болест за продължаване на административното производство при спазване на указанията на съда.

Въз основа на този съдебен акт е издадено Експертно решение № 0225 от 15.06.2009 г., с което НЕЛК е приела, че въпреки определената трайна нетрудоспособност с водеща диагноза "злокачествено образуване на женската гърда" по отношение на заинтересованата страна Г. за времето от 30.09.2003 г. до 23.06.2004 г. е налице състояние, обуславящо временна неработоспособност. Този извод е направен въз основа на представени епикризи, амбулаторни листове, решения на ЛКК и ЕР на ТЕЛК, които изрично са цитирани в експертното решение. Следователно преценката е извършена въз основа на първични медицински документи, наличието на които дава възможност да се прецени действителното здравословно състояние на експертизираното лице към момента на издаването на процесните болнични листове.

Експертното решение на НЕЛК има двойка правна природа: от една страна, представлява административен акт, а от друга - съдържа експертна оценка на работоспособността. Тази преценка изисква специални знания в областта на медицината и за проверка на процесното решение в тази му част по делото бе назначена и изслушана медицинска експертиза на основание чл. 195 от ГПК. Последната не бе оспорена, включително и от РУ "Социално осигуряване"- [населено място].

Според експертното заключение, заинтересованата страна Г. е била оперирана през 1999 г. по повод на туморно образуване на лявата гърда с големина 1,5/2 см.и е извършена секторална резекция с аксиларна лимфна дисекция. През м.10.2003 г. поради клинични данни за "рецидив" е премахната цялата гърда. С ЕР № 808/25.03.2004 г. е дадена оценка за временна неработоспособност като в мотивите е изложено, че при нестабилизирано състояние според нуждите и по преценка на ЛКК е възможно удължаване, но не повече от 2/два/ месеца. В периода 30.03.2004 г. до 25. 07. 2004 г. е ползвала общо 4/четири/ месеца отпуск по болест/временна нетрудоспособност/ с Решения на ЛКК на основание ЕР на ТЕЛК № 2754/11.11. 2003 г. поради влошаване/обостряне/ на състоянието й съгласно чл.12 ал.6 от НМЕР. В откритото съдебно заседание вещото лице поддържа заключението си, като изрично заявява при обсъждането на пети въпрос на експертизата, че във времето на издаване на процесните болнични листове категорично става въпрос за временно влошаване на състоянието на заинтересованата страна Г.. Вещото лице, също като НЕЛК, приема, че към момента на издаването на болничните листове е налице обострено състояние, т. е. усложнение на постоянното състояние, характеризиращо трайно намалена работоспособност, което обостряне от своя страна е довело до временна неработоспособност.

В съответствие с приложимата редакция на чл. 112 от ЗЗ (преди изменението с

ДВ бр. 30/2006 г.), право да обжалват решенията на ЛКК по чл. 112, т.2 от 33 имат освидетелстваните, осигурителите, НОИ, Агенцията за социално подпомагане, фонд "Рехабилитация и социална интеграция" и органите на медицинската експертиза на работоспособността. Административното производство по реда на чл. 112, ал.1, т.2 от 33 е започнало по жалба изх. № 01-00-4549/25.05.2006 г. подадена от експерт по експертиза на временната неработоспособност в сектор „Контролно ревизионна дейност”, отдел „ОВКО” в РУСО. Като доказателства за надлежно оправомощаване на лицето подало тази жалба, по делото са представени длъжностна характеристика (143-144) и Допълнително споразумение към трудов договор 539/02.12.2006 г. Представените доказателства не представляват доказателство за надлежно оправомощаване на лицето подало горепосочената жалба от директора на РУСО К., който от своя страна представлява РУСО К.. Дори да приемем, че жалбата е подадена от надлежна страна, то същата е просрочена.

Видно от представените по делото доказателства, а именно писмо от [община] от 01.12.2011 г., се установява, че процесните болнични листове са представени пред НОИ на 24.06.2006 г., на която дата е съставен ревизионен акт № 66024/24.06.2006 г. (л. 130-138) и са иззети всички болнични листове на името на В. Г..

На следващо място, в настоящото производство не можа да се установи датата, на която е постъпила жалба изх. № 01-00-4549/25.05.2006 г. в ТЕЛК К.. От представеното по делото писмо вх. № 2169/27.01.2012 г. от ТЕЛК К. (л. 151), се установява, че тази жалба не е получавана в ТЕЛК К. и ТЕЛК се е произнесъл въз основа на напомнително писмо вх. № 66/09.10.2006 г. на Директора на РУСО К. (л. 154-155). В тежест на РУСО К. е да установи на коя дата е подадена жалбата против процесните болнични листове, което въпреки многократните указания на съда, не бе сторено в настоящото производство. Ако приемем, че с напомнителното писмо на директора на РУСО К. са обжалвани посочените болнични листове, то и тази жалба е просрочена, тъй като е подадена няколко месеца след изтичане на срока за обжалването им.

В Закона за здравето - чл. 112 и 113, законодателят е предвидил специален ред за административен контрол на актовете, издавани от органите на експертизата на работоспособността. Тези разпоредби като специални по отношение на разпоредбите на АПК намират приложение в случая. Това означава, че трябва да бъде изчерпан редът за административен контрол, предвиден в чл. 112 и 113 от 33, съгласно които болничните листове, издадени от лекуващия лекар, могат да се обжалват в 14-дневен срок от получаването им пред ЛКК, а тези, издадени от ЛКК, се обжалват в 14-дневен срок от получаването им пред ТЕЛК. Експертното решение на ТЕЛК може да се обжалва пред Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК), съгласно чл. 112, ал. 1, т. 4 от 33, а експертното решение на НЕЛК ще подлежи на обжалване пред Административния съд - С.-град, по реда на АПК.

Спазването на законоустановените срокове по чл. 112, ал. 1 от 33 и реда за обжалване пред по-горестоящия по степен орган на актовете на по-долустоящия, е задължително и нарушаването им води до незаконосъобразност на постановеното решение по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК. С оглед изложеното, настоящият съдебен състав намира, че производството пред ТЕЛК К. е било недопустимо като образувано по нередовно подадена и просрочена жалба, което означава, че процесните болнични листове са влезли в сила и са породили съответните правни последици. Съгласно чл. 113, ал. 3 от 33 решенията на органите на медицинската експертиза, които не са обжалвани или

редът за обжалването им е изчерпан, са задължителни за всички.

На следващо място, към момента на издаване на болнични листове с №№ 7413290 (за времето от 30.09.2003 г. до 07.11.2003 г.), 9293339 (за времето от 07.11.2003 г. до 07.12.2003 г.), 9201983 (за времето от 07.12.2003 г. до 01.01.2004 г.), 9478802 (за времето от 01.01.2004 г. до 01.02.2004 г.), 9478838 (за времето от 01.02.2004 г. до 02.03.2004 г.), 9478888 (за времето от 02.03.2004 г. до 28.03.2004 г.), 8883154 (за времето от 28.03.2004 г. до 27.04.2004 г.), 8883170 (за времето от 27.04.2004 г. до 27.05.2004 г.), 8883197 (за времето от 27.05.2004 г. до 26.06.2004 г.), 8882324 (за времето от 26.06.2004 г. до 26.07.2004 г.), 8882338 (за времето от 26.07.2004 г. до 25.08.2004 г.) и 8876218 (за времето от 25.08.2004 г. до 24.09.2004 г.), в сила е била Наредбата за експертизата на работоспособността (НЕР) - отменена с ПМС № 99/31.05.2005 г., с което е приета Наредбата за медицинската експертиза на работоспособността (НМЕР – отм.).

По делото е било безспорно установено, че към момента на издаване на болничните листове независимо от признатия процент на трайно намалена работоспособност, В. Г. е работила в [община] като специалист “гражданско състояние”. Действащата към този момент нормативна уредба не съдържа забрана за издаването на тези болнични листове при наличие на обостряне на заболяването. Разпоредбата на чл. 59 от НЕР не може да се тълкува разширително в този смисъл. Член 12, т. 6 от Наредбата за медицинската експертиза на работоспособността, с която НЕР е отменена и която е била в сила към момента на издаването на решението на НЕЛК, съдържа по-точна редакция и дава представа за волята на законодателя при наличие на процесната хипотеза. В този текст изрично е посочено, че не се издава болничен лист за временна неработоспособност за заболяване, за което ТЕЛК (НЕЛК) е определила трайно намалена работоспособност, като изключения се допускат, когато са налице обективни данни за обострянето му (в този смисъл решение № 13337/09.11.2010 г. по адм.д. № 4225/2010 г. на ВАС, VI отд.). В настоящия случай от приетата по делото СМЕ, се установява по категоричен начин, че е налице обостряне на състоянието на г-жа Г..

Изложеното мотивира настоящия съдебен състав да отхвърли жалбата. С оглед изхода на делото, на основание чл. 143, ал.4 от АПК, жалбоподателят ще следва да заплати на НЕЛК сторените по делото разноски в размер на 150 лева юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал.4 от АПК, Административен съд София – град, II отделение, 36 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Районно управление „Социално осигуряване” [населено място] против Експертно решение № 0225 от 15.06.2009 г. на Националната експертна лекарска комисия – С..

ОСЪЖДА Районно управление „Социално осигуряване” [населено място] да заплати на Националната експертна лекарска комисия – С., сумата от 150 (сто и петдесет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му пред Върховния административен съд на Р. Б..

СЪДИЯ: